

چهارشنبه 28 خرداد 1399 - 25 شوال 1441 - 17 ژوئن 2020

مرگ "آغامحمدخان قاجار" اولین پادشاه خونخوار قاجاریه در گرجستان (1176 ش)

مرگ "آغامحمدخان قاجار"، پادشاه خنخواه قاجاریه در گرجستان (1176 ش)، آغامحمدخان قاجار فرزند بزرگ محمدحسن خان قاجار فغانلو از اهالی استرآباد گرگان در مازندران بود. وی در کودکی پس از جنگی که بین قبیله rlm&اش با خان افشار روی داد مقطوع النسل گردید و پس از دربردی فراوان با اکرام کریم خان زند، به مدت شانزده سال زندگی خوشی داشت. آغامحمدخان به محض اطلاع از بیماری شدید وکیل الرعایا زند، از شیراز گریخت و برای تشکیل حکومت و کسب قدرت، وارد عرصه جنگ و مبارزه شد. وی نیرومندترین رقیب خود یعنی لطفعلی خان زند را به زحمت شکست داد و سرزمین rlm&های قلمرو ایران را که به علت ضعف حکومت مرکزی، توسط حاکمان محلی، اعلام استقلال کرده بودند به تصرف خود درآورد. وی در صدد ایجاد حکومت مرکزی مقتدر، از هیچ جنایتی فروگذار نکرد و حتی برادرانش را نیز به قتل رساند. آغامحمدخان قاجار در طول هفده سال، تمام مدعیان سیاسی خود را از میان برداشت و با قساوتی تمام، منظور خود را عملی ساخت. لشکرکشی rlm&های آغامحمدخان قاجار به مناطق گوناگون و قتل عام rlm&های کرمان، تغلیس و دیگر نقاط، اوج سفاکی و بی رحمی او را به نمایش گذاشت. آغامحمدخان پس از گذشت سال rlm&ها از کسب قدرت، در سال 1174 ش به طور رسمی در تهران تاجگذاری کرد و با اعلام تاسیس سلسله پادشاهی قاجار خود را پادشاه ایران نامید، ولی هنوز مدتی از سلطنت رسمی وی نگذشته بود که طی لشکرکشی جدیدی که به قفقاز و گرجستان داشت توسط دو تن از خدمتکارانش به قتل رسید و زندگی ننگین وی در 63 سالگی به پایان رسید. آغامحمدخان قاجار در طی سال rlm&های حکومت خود، قسمت اعظم خاک ایران را تحت انقیاد و اطاعت خود درآورد. وی مردی سنگدل، خشن و کینه rlm&توز بود و برای رسیدن به منظور خود از انجام هیچ جنایتی پرهیز نمی rlm&کرد.

اولتیماتوم "محمدعلی شاه" به مجلس، برای تبعید چند تن از رهبران مشروطه (1287 ش)، پس از آن که محمدعلی شاه قاجار خود را برای وارد ساختن ضربه نهایی بر پیکر مشروطه آماده ساخت و برای حمله به مجلس تدارک دید، با اولتیماتومی به مجلس شورای ملی، خواستار دستگیری فوری هشت تن از رهبران و سخنوران مشروطه شد. ملک المتکلمین که از خطبای مشهور بود و به هر مناسبتی در سخنان خود به سرزنش محمدعلی شاه و اقدامات وی می rlm&پرداخت؛ میرزا جهانگیر خان شیرازی که با انتشار روزنامه صور اسرافیل با شاه در افتاده بود؛ سید محمد رضامساوات که در روزنامه rlm&اش به محمد علی شاه به شدت انتقاد می rlm&کرد، سید جمال الدین واعظ نیز که سابقه طولانی در تهییج مردم و ایراد سخنان کوبنده و ضد استبدادی داشت و چند نفر دیگر، از جمله افرادی بودند که محمدعلی شاه خواهان دستگیری و تبعید آنان شده بود. به هر حال، مجلس از پذیرفتن اخطار شاه سرباز زد و بدین ترتیب، شاه که بهانه لازم را برای انهدام کامل مجلس و مشروطه به دست آورده بود، دستور تهیه مقدمات انهدام ساختمان مجلس را که نماد آزادی و حکومت مشروطه بود صادر کرد و این ماجرا پنج روز بعد، در دوم تیر 1287 اتفاق افتاد.

حلت فقیه برجسته عالم مجاهد آیت rlm&الله "سید احمد خبش‌شاهی" (1356 ش)، آیت rlm&الله سید احمد حسینی خسروشاهی در سال 1291 ش (1330 ق) در تبریز به دنیا آمد. پس از آن که دروس مقدماتی علوم اسلامی را در زادگاه خود فراگرفت، در سال 1314 ش، پدرش به علت مخالفت با ماجرای کشف حجاب و دیگر اقدامات ضد دینی رضاخان پهلوی، به اتفاق عده rlm&ای از روحانیون مبارز تبریز، به سمنان و سپس به مشهد تبعید شد. سید احمد نیز به مشهد رفت و از محضر استادانی چون حضرات آیات: حاج آقا حسین قمی، میرزا ابوالحسن انگجی و میرزا محمد آیت rlm&الله زاده خراسانی استفاده کرد. سپس بعد از اقامتی دو ساله در تبریز، راهی قم شد و در درس شیخ عبدالکریم حائری یزدی و استادان دیگر حوزه حضور مستمر یافت و پس از سالیانی به مدارج عالی علم و کمال و فقاقت دست یافت و خود نیز سال rlm&ها به تدریس فقه و اصول و کلام و اخلاق پرداخت. آیت rlm&الله خسروشاهی سپس به دعوت پدر به تبریز مراجعت نمود و تا آخر عمر، رسالت خود را در آن جا ادامه داد. این فقیه بزرگوار در آغاز قیام امام خمینی (ره) در سال 1342 ش، از جمله علمای مبارزی بود که در تبریز به طرفداری از جنبش اسلامی امام پرداخت و در این راه، بارها توسط عمال پهلوی در تبریز، دستگیر، زندانی و تبعید شد. آیت rlm&الله سید احمد خسروشاهی سرانجام در 28 خرداد 1356 ش برابر با 30 جمادی الثانی 1397 ق در 65 سالگی دارفانی را وداع گفت و برحسب وصیت در صحن مطهر امام رضا (ع) دفن گردید. برخی از آثار علمی و قلمی ایشان بدین قرار است: رساله فی المواعظ، حاشیه بر کتاب تبصره علامه حلی و حاشیه برعروة الوثقی و... .

وفات "ابن لبان" فقیه و مفسر مسلمان (749 ق) ابو عبدالله شمس الدین محمد بن احمد بن عبدالمؤمن معروف به ابن لبان، فقیه، محدث، مفسر و نویسنده rlm&ی مسلمان مصری در سال 679 ق در دمشق به دنیا آمد و دوران کودکی را در زادگاهش گذراند. وی فقه، اصول فقه و حدیث را نزد اساتید بزرگ وقت آموخت و به درجه rlm&ی والایی در آنها رسید. ابن لبان همچنین در سرودن شعر نیز

داراي قريحه‏ ي خاصي بود و علاوه بر تدريس و وعظ و خطابه، به تفسير قرآن نيز مي‏ پرداخت. تنها اثر چاپ شده از ابن لَبَّان، كتاب رَدِّ معاني الايات الْمُتَشَابِهَاتِ الي مَعَانِي الاياتِ الْمُحْكَمَاتِ در تفسير قرآن است كه به بررسي آيات محكم و متشابه در قرآن كريم پرداخته است. ابن لَبَّان سرانجام در 24 يا 25 شوال سال 749 در هفتاد سالگي بر اثر ابتلا به بيماري طاعون درگذشت.

روز جهاني بيابان‏ زدايي
بيابان زايي چيست؟ بيابان زايي؛ يعني تخريب زمين ها در مناطق خشك، نيمه خشك و نيمه مرطوب تحت تأثير عوامل اقليمي و انساني. اين تخريب مي تواند سبب از بين رفتن پوشش گياهي و پيدايش شرايط بياباني شود و بر گسترش و قلمرو بيابان ها بيفزايد. البته نواحي تبديل شده به بيابان، توان قابل ملاحظه اي دارند و مي توان آنها را با مديريت منظم، برنامه ريزي اصولي و هدايت شده و حفاظت آب، بازسازي كرد. چنين مناطقي در سطح کره زمين وسعتي برابر 21 ميليون كيلومتر مربع دارد كه حدود بيست درصد خشكي ها را در برمي گيرد. گرم ترين آنها صحرای افریقای شمالی و سردترين آنها صحرای گوبي مغولستان است. در جهان سيزده بيابان وجود دارد و دشت كوير و دشت لوت ايران، از مهم ترين بيابان هاي جهان به شمار مي روند. فعاليت هاي بيابان زدائي در ايران، از سال 1344 تاکنون حدود دو ميليون هكتار جنگل هاي دست کاشتي است كه در چهار استان کشور پراکنده است. نقش عمده اين پوشش گياهي عبارت است از حفاظت از روستاها، شهرها و زمين هاي باير، حفظ راه هاي ارتباطي از يورش شن هاي روان، مراقبت از تاسيسات اقتصادي، صنعتي و نظامي، کاهش آلودگي هوا، تأمين علوفه و توليد چوب در حد مجاز.
امضاي قرارداد منع استفاده از سلاح‏ هاي ميكروبي و شيميايي در جنگ‏ ها (1925م)
بر اساس معاهده منع استفاده از سلاح‏ هاي ميكروبي و شيميايي كه هفدهم ژوئن 1925م در ژنو به امضا رسيد، استفاده از هرگونه سلاح ميكروبي، گازهاي كشنده، سموم شيميايي و نظاير آن‏ ها در جنگ ممنوع شد. امضا كنندگان اين معاهده 29 کشور بودند كه بعدها تعدادشان افزايش يافت. از دلايل مهم انعقاد پيمان منع استفاده از سلاح‏ هاي ميكروبي و شيميايي، استفاده گسترده آلمان از سلاح‏ هاي شيميايي در جريان جنگ جهاني اول بود. با اين حال اين پيمان تاکنون توسط بسياري از كشورها نقض شده است. از جمله امريكا در جريان جنگ ويتنام و رژيم بعث عراق در ايام تجاوز نظامي به ايران، اين معاهده را به شدت نقض كردند.